

Ročník X.

Na Desiatu nedeľu v cezročnom období (C) 6. júna 2010

týždeň 23.

Pastiersky list KBS k voľbám do parlamentu 12. júna 2010

Milovaní bratia a sestry

Božie slovo dnešnej nedele nám ponúka myšlienku Božej starostlivosti o nás. Prorok Eliáš vzkriesil syna vdove, ktorá sa o neho postarala na jeho prorockej ceste. Pán Ježiš zasa vzkriesil mládenca naimskej vdove. Obidve vzkriesenia boli vykonané ako dôkaz Božej prítomnosti medzi ľuďmi. Ľud po vzkriesení naimského mládenca zvolal: „Veľký prorok povstal medzi nami“ a „Boh navštívil svoj ľud“ (Lk 7,16). My sme v odpovedi na žalm v dnešnej sv. omši vyznali čosi podobné: „Budem ťa, Pane, oslavovať, že si ma vyslobodil“ (Ž 30). Prorok Eliáš a Pán Ježiš vyslobodili chlapcov zo zajatia telesnej smrti. Položme si otázku: „Od čoho vyslobodil Pán Ježiš nás?“ Je to otázka na široké zamyslenie.

Druhý vatikánsky koncil začína svoju pastoraálnu konštitúciu „Gaudium et Spes“ slovami: „Radosti a nádeje, žalosti a úzkosti ľudí dnešných čias, najmä chudobných a všetkých, ktorí trpia, sú zároveň radosťami a nádejami, žalosťami a úzkosťami Kristových učeníkov a niet nič naozaj ľudského, čo by nenašlo ozvenu v ich srdciach. Veď ich spoločenstvo utvárajú ľudia zjednotení v Kristovi, ktorých vedie Duch Svätý na ich púti do Otcovho kráľovstva a ktorí prijali poslanstvo spásy“ (GS 1). My všetci sme tí Kristovi učeníci, ktorých sa dotýkajú radosti a nádeje, ale aj žalosti a úzkosti ľudí dnešných čias. Koncil tie žalosti a úzkosti aj konkretizuje. Hovorí: „Všetko, čo je proti samému životu, teda vraždy každého druhu, genocídy, potraty, eutanázia, ako aj samovraždy; všetko, čo poškodzuje celistvosť ľudskej osoby ako zmrzačovanie, fyzické a duševné trýznenie a psychologické donucovanie; všetko, čo uráža dôstojnosť človeka, ako sú neľudské životné podmienky, svojvoľné väznenie, deportácie, otroctvo, prostitúcia, obchod so ženami a s mladistvými; taktiež nedôstojné pracovné podmienky, v ktorých sa zaobchádza s pracujúcimi ako s obyčajnými nástrojmi ziskuchtivosti, a nie ako so slobodnými a zodpovednými osobami; všetky tieto a im podobné veci sú naozaj nehanobné činy a poškvrňujú civilizáciu ... a sú ťažkou urážkou Stvoriteľa“ (GS 27). V dobe Koncilu ešte neboli tak rozvinuté politické a ekonomické žalosti a úzkosti ako sú dnes už zakorenené: klientelizmus, defraudácie spoločného majetku, korupcie a mnohé iné zlá, ktoré sťažujú život a zneisťujú existenciu mnohých ľudí. Sú to moderné žalosti a úzkosti, v minulosti nepoznané. Všetky tieto zlá sa stávajú výzvou aj pre nás kresťanov. Aj k tomu má Koncil upozornenie: „Prenikavé a rýchle premeny čoraz naliehavejšie vyžadujú, aby sa nikto pre nepozornosť k vývoju vecí alebo zo zotrvačnosti neuspokojil s čisto individualistickou etikou“ (GS 30). Patrí k ľudskej dôstojnosti, aby sme cítili zodpovednosť za smerovanie spoločnosti, v ktorej žijeme. Kresťanstvo je ďaleko od toho, aby sa nezaujímal o človeka, o jeho životné a sociálne podmienky. Treba sa

angažovať za vytvorenie takej spoločnosti, ktorá by prinášala čo najviac spravodlivosti, pokoja, prosperity a právnej ochrany jednotlivcov, rodín, ekonomických subjektov i celej spoločnosti. Cítíme, aký je nedostatok týchto požiadaviek aj v našej spoločnosti. Kresťan tu nemôže byť ľahostajným. Ako občania štátu, majú kresťania plné právo i morálnu povinnosť aktívne sa zúčastňovať na živote spoločnosti. Cirkve tu dáva veľmi jasnú smernicu: „Je veľmi dôležité, najmä v pluralistickej spoločnosti, mať správny názor na vzťahy medzi politickým spoločenstvom a Cirkvou a robiť jasný rozdiel medzi tým, čo jednotlivci alebo organizovaní veriaci podnikajú vo svojom mene ako občania, ktorí sa dajú viesť svojim kresťanským svedomím, a čo konajú v mene Cirkvi spolu so svojimi duchovnými pastiermi“ (GS 76).

Najvšeobecnejšou možnosťou uvedomele a morálne zodpovedne konať v prospech všeobecného dobra pre všetkých občanov sú demokratické voľby. Ľud si volí svojich zástupcov, ktorí v nasledujúcom volebnom období budú riadiť tento štát, v ktorom žijeme a od ktorého očakávame vyššie spomínané dobrá: spravodlivosť, pokoj, sociálne istoty, právnu ochranu jednotlivcov, rodín i ekonomických subjektov. Nesmieme podľahnúť malomyseľnosti z doterajších skúseností. Je tu nová príležitosť.

Múdrosť, ktorú dáva Duch Svätý nás vedie, aby sme správne rozlišovali a správne sa rozhodovali. Na prvom mieste treba zdôrazniť, že z povinnosti svedomia treba sa volieb zúčastniť. Ponechať veci slepému osudu je veľkou morálnou nezodpovednosťou. Ak by sme sa takto zachovali, potom nemáme právo sa na niečo sťažovať. Voliť treba po veľkom zvážení a po modlitbách k Duchu Svätému, ktorého nám Pán Ježiš prisľubuje slovami: „Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal“ (Jn 14,26). Na vysvetlenie chceme vám povedať, že kresťanské hodnoty, to nie je len praktizovanie kultového života. To je vzťah k človeku v celej jeho dimenzii. To je vzťah k rodine, ako základnej zdravej bunky spoločnosti; to je vzťah k spravodlivosti v zamestnaní, v ekonomike, v zdravotníctve, v súdnictve; to je kultúra medziľudských vzťahov; to je úcta ku každému človeku v médiách; to je usporiadaná spoločnosť. Preto pri voľbách treba hodnotiť tieto vlastnosti strán a jednotlivých kandidátov.

Nakoniec si vypočujme slová pápeža Jána Pavla II. na záver encykliky Centesimus annus: „To opravdivé a večne „nové“ prichádza po všetky časy a z nekonečnej moci Božej, ktorý hovorí: „Hľa, všetko robím nové“ (Zjav 21,5)“ (CA 62). Múdrosť Ducha Svätého, odvahu a dôveru v lepšiu budúcnosť do nastávajúcich parlamentných volieb vám vyprosujú a žehnajú vás, vaši biskupi.

R.: Budem ťa, Pane, oslavovať, že si ma vyslobodil.

- 1 Budem ťa, Pane, oslavovať, že si ma vyslobodil a že si nedovolil, aby sa moji nepriatelia radovali nado mnou.
- R.
- 2 Pane, vyviedol si ma z ríše zosnulých, navrátil si mi život, aby som nezostúpil do hrobu.
- R.
- 3 Na harfe hrajte Pánovi, jeho svätí, vzdávajte vďaka jeho menu svätému.
- 4 Lebo len na chvíľku trvá jeho hnev, ale celý život jeho láskavosť.
- 5 Podvečer je nám hosťom plač a radosť nad ránom.
- R.
- 6 Čuj, Pane, a zmiluj sa nado mnou; Pane, buď mi na pomoci.
- 7 Môj nárek si obrátil na tanec; Pane, Bože môj, naveky ťa chcem velebiť.
- R.

Boh so súcitným srdcom

Dva zástupy sa stretli pred bránami dedinky menom Naim, čo znamená „potecha, rajska rozkoš“. Cez bránu, za ktorou sú obydlia živých, vynášajú s plačom mŕtveho. Oproti ide Pán života so svojimi učeníkmi, aby priniesol radosť a život tam, kde zavládla smrť, a ukázal, že Boh je Bohom živých, a nie mŕtvych. Zároveň chcel povzbudiť do viery, že on je vzkriesenie a život. Kto v neho verí, bude žiť, aj keď zomrie, a tým, čo v neho veria, sa život neodníma, iba mení. A ešte niečo osobitné vyslovil týmto zázrakom. V iných prípadoch žiadal od postihnutých a chorých či ich príbuzných vyznanie viery, prípadne ich hriešnosti. Teraz bol podnetom jeho konania súcit.

Ježiš veľmi výrečne prejavil súcitné Božie srdce. Záleží mu na nás, i keď pre smrť hriechu nám nezáleží na ňom a ani nevieme, ako ho potrebujeme a že bez neho sme mŕtvi, hoci prekrpujeme zdravím. Kam vstupuje Ježiš, tam prichádza život. Mŕtvy mládenec, zúfalá matka i smutný zástup sa vracajú späť do obydli živých, ktoré sa opäť stáva miestom rajskej potechy - „Naimom“.

Naimského mládenca Ježiš vrátil matke, vdove, ktorá by bez neho zostala bez jedinej ľudskej útechy a bez životnej istoty. Vrátil ho späť do tohto života. Prejavil tým silu svojho slova, ktoré vždy vracia život, a povzbudil vieru všetkých učeníkov, že tak ako môže vzkriesiť mŕtveho pre časný život, po víťazstve nad smrťou môže každého vzkriesiť pre život večný. Prirodzenej smrti a života plného strachu z nej sa nevyhne nikto z nás. Čím viac si pred ňou zakrývame zrak, tým nepríjemnejšie nás prenasleduje a tým nečakanejšie zaskočí. Človek sa odjakživa staval proti smrti, ale vždy tento zápas prehral. Až pre tých, čo prijali Krista, je hrob druhou kolískou, v ktorej sa nič nekončí, ale všetko sa začína. Odvtedy je pozemský život popri všetkých jeho strastiach poznačený hlbokou nádejou, už teraz je súčasťou večnosti.

Prvé čítanie tejto nedele hovorí o podobnom prípade za čias proroka Eliáša, ktorý uzdravil syna ženy zo Sarepty. Je tu však hlboký rozdiel. Poverčivá pohanská žena sa bojí Eliáša i jeho Boha a myslí si, že sa dopustila nejakého hriechu, za ktorý ju Boh potrestal smrťou vlastného syna. Eliáš jej zjavuje pravú Božiu tvár. Prosí Boha, ktorý je darca života, aby prejavil svoju dobrotu a moc. Ježiš tak robí svojou vlastnou mocou. Ako ju prejavuje dnes, keď zomierajú toľkí nevinní a ďalším odnímajú život nevyliečiteľné choroby? Pre Ježiša nie je najpodstatnejšie uľahčiť a predĺžiť nám pozemský život, hoci aj v tom niekedy prejaví svoju moc. Najviac ju však prejavuje tým, že nám pomáha dosahovať život večný. Filozof Maurice Blondel dokazuje dokonca rozumovým rozborom slobodnej ľudskej činnosti, tzv. imanentnou metódou, že človek bez Krista nikdy nemôže dosiahnuť to, čím chce byť. V tomto zmysle sa zázraky vzkriesenia pre plný pozemský život, smerujúci k večnému, dejú v každom praktizujúcom veriacom.

Marián Gavenda

Oznamy

- V piatok je slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Veriaci, ktorý sa zúčastní na verejnom recitovaní modlitby „Najmilší Ježišu“ môže získať za obvyklých podmienok úplné odpustky.

Užívať si a byť blažený

Aby si mohol žiť, musíš si vedieť užívať. Nemám na mysli požívačnosť, ktorá mnohým ľuďom škodí a zotročuje ich, ktorá toľkých ľudí vrhá do nešťastia. Aby si si vedel užívať, musíš byť slobodný. Oslobodený od žiadostivosti, oslobodený od závidi, oslobodený od vášne, ktorá ťa trhá na kusy a ničí.

Keď si vieš užívať, vieš sa smiať. Tešíš sa. Si vďačný, že každé ráno pre teba vychádza slnko. Môžeš byť blažený z mäkkej postele a teplého bytu. Stretávaš priateľských ľudí. Božie priateľstvo ti prichádza v ústrety v každom úsmeve, v každom kvete, v každom dobrom slove, v každej nápomocnej ruke, v každom objatí.

Keď si schopný v pokoji si užívať malé veci, prebývaš v záhrade plnej blaženosti.

Kto dokáže robiť šťastnými, musí mať v sebe radosť.

Kto chce do sveta vnášať teplo, musí mať v sebe oheň.

Kto chce ľuďom pomáhať, musí byť plný lásky.

Kto chce na zemi vytvárať mier, musí nájsť mier vo svojom srdci.

Phil Bosmans „Mám ťa rád“

Sväté omše v 10. týždni Cezročného obdobia (C)

7.VI. pondelok

18.00 *Za fundátorov*

8.VI. utorok

18.00 *Za zdravie a Božiu pomoc pre Jozefínu Ritterovú*

9.VI. streda

18.00 *Za † Miriam (1. výročie)*

10.VI. štvrtok

18.00 *Za † Michala Vavrinčika a rodičov*

11.VI. piatok - Najsvätejšie Srdce Ježišovo - Slávnosť

18.00 *Za † Antona a Zlaticu Kulifajových*
Lektori: Blahová, Hrdlovičová

12.VI. sobota

16.00 *Sobáš bez omše (Vavrinčík a Tešovičová)*

Upratovanie kostola č.d. 421- 456

13.VI. 11. nedeľa cezročná - (C)

8.00 *Za † Augustín a Mária Gašparovičových a rodičov*
Lektori: Jurčovičová, Jelínková

9.15 *Za farníkov*

Lektori: Slovák, Bublavá

Liturgický kalendár

7.VI. pondelok	sv.Róbert, opát
8.VI. utorok	sv.Medard, biskup
9.VI. streda	sv.Efrém, diakon a učiteľ Cirkvi
10.VI. štvrtok	Bl.Diana, panna
11.VI. piatok	Najsvätejšie Srdce Ježišovo - Slávnosť
12.VI. sobota	Nepoškvrnené Srdce Panny Márie

Dobrý manažér

Dobrý pastier - toto pomenovanie Ježiša pochádza z Evanjelia podľa Jána, v ktorom on sám seba takto nazýva. Ježiš je Dobrý pastier, pozná svoje ovečky, nazýva ich po mene. Ony idú za ním, počúvajú jeho hlas a spoznávajú ten hlas. On sa stará, aby ich priviedol na dobré pastviny, dokonca - je bránou pre ovečky, cez ktorú ony vchádzajú a vychádzajú a dáva pozor, aby ich zlodej neukradol. V najhoršom prípade nechá deväťdesiatdeväť zaopatrených ovečiek v ohrade a ide hľadať tú jednu. A napokon položí svoj život za svoje ovečky! Keď som mal o tom kázať, určite pochopíte, pred akou ťažkou úlohou som sa ocitol. Nie je problém obrazmi a porovnávaním či na základe historických udalostí vykresliť situáciu. Mohol som svoje skúsenosti z rodného Pagu veľmi ľahko sprostredkovať poslucháčom, keďže moji blízki mali ešte donedávna ovce a ja som ich tiež občas strážil. Dokonca aj keď som už vychodil všetky školy a fakulty. Problém je však v tom, že takýto obraz sa prijíma ako súčasť príbehu, porovnania, ale nie aj nejakej vlastnej skúsenosti. Ale tak ako Ježiš hovoril o sebe ako o dobrom pastierovi, dala by sa vyjadriť nejaká skutočnosť aj ako každodenná skúsenosť obyčajného občana.

Pastieri a ovce v Záhrebe ani v iných našich menších či väčších mestách vlastne nie sú a pastorálne témy sa tu prežívajú v istých spomienkach, dejinách umenia alebo v hudobných dielach. Pastorály okrem archaického liturgického jazyka môžu byť niečo, čo sa vznáša vo vzduchu a čo vlastne nikoho nezaujíma. Príklad a prirovnanie, ktoré sa mi samy od seba vynorili ako niečo aktuálne, vyvolá možno u niektorých poslucháčov pohoršenie alebo prekvapenie. Ale občas je aj to potrebné. Mne sa totiž zdá, že dnešní Záhrebčania a vôbec ľudia, ktorí nevedia, čo je to pastiersky život, a nechápu, čo chce Ježiš povedať by to mohli pochopiť, keby sme im povedali: Ježiš je dobrý manažér. Ježiš a dobrý manažér - je to smiešne a čudné, však? Pokúsme sa však trochu skutočnosti, na ktoré Ježiš kladie dôraz, prerozprávať týmto obrazom. Dobrý manažér, na rozdiel od toho zlého, pozná svojich ľudí. Dokonca, pozná ich po mene. Žije a pracuje s nimi, priateli sa s nimi a nevydeľuje sa. Vďaka svojim schopnostiam a úlohám, ktoré má, vďaka nesebeckej snahe a vďaka tomu, že sa netvári prehnane dôležitou, že nehľadí na svoje záujmy, ale na záujmy ľudí, v čele ktorých sa nachádza, ľudia ho poznajú, vážia si ho a aj majú radi. Idú za ním. Dôverujú mu a sú si istí, že urobí všetko pre to, aby mali prácu, aby dobre zarábali, aby v práci vládla priateľská a príjemná atmosféra, aby tam nevládlo napätie, ale dobré pracovné či priateľské vzťahy. Takýto dobrý manažér urobí všetko pre to, aby ľudia neprišli o prácu, aby nezostali na ulici. Bude sa snažiť zisk svojho podniku použiť tak, aby sa vytvorili nové hodnoty, aby sa mohli zamestnať ďalší ľudia, aby sa prispelo k zlepšeniu pracoviska aj celej spoločnosti. Dobrý manažér považuje zisk za prostriedok zvýšenia všeobecného blaha a nie výlučne svojho blahobytu. Rád si vypočuje tých, ktorí majú v rukách moc, porozpráva sa s nimi, ale vždy si ponechá slobodu v rozhodovaní, čo je najlepšie pre jeho podnik a pre jeho ľudí. Ostražito bdie nad tým, čo ľudia dosiahli svojou prácou a starostlivosťou, aby to ktosi cez noc neukradol. Ako rys bojuje proti tým, ktorí sa svojimi zákulisnými hrami snažia kradnúť a lupiť, či už ide o tých zvonku alebo o tých zvnútra. Dobrý manažér nemá

sprostredkovateľov, nemá sekretárky ktoré ho chránia pred telefonátmi, nevhodnými návštevami, neexistuje nikto, kto by zaňho vyťahoval horúce gaštany z ohňa. Dobrý manažér sa snaží pomôcť každému jednému zamestnancovi, vypočuje si ho, pokúsi sa vyriešiť jeho problém, poradí mu niekoho, kto mu môže pomôcť - on stelesňuje tie dvere, na ktoré môžu jeho zamestnanci zaklopať, keď sa ocitnú v ťažkostiach. Dobrý manažér si zariadi prácu tak, aby nemusel stále a všade stáť nad ľuďmi, ale naopak, aby im mohol dôverovať. A tak ich môže občas aj opustiť pre toho jedného problematickeho človeka, ktorý zablúdil a pokúsiť sa ho vrátiť medzi ľudí tak, aby tých deväťdesiatdeväť vo firme netrpelo. O nich je postarané - už len tým, že im dôveruje. Takýto dobrý manažér pomaličky dáva život za svojich pracovníkov a zamestnancov - práve tak ako Dobrý pastier dáva život za svoje ovečky.

Anton Šuljič „Dobrý manažér“

Modlitba srdca

*„Pane Ježišu Kriste, Syn Boží,
zmiluj sa nado mnou!“*

Nad týmito slovami kedysi mnisi meditovali celé dni. Mali ich na mysli s každým nádychom, každým úderom srdca, aby sa im takpovediac dostali do krvi a stali sa súčasťou ich tela aj duše.

*Pane Ježišu Kriste,
aj ja sa chcem modliť týmito nádhernými slovami.
Chcem týmito slovami dovoliť
tvojmu Duchu milosrdenstva a lásky
vstúpiť nielen do môjho srdca,
ale aj do všetkých oblastí môjho života.
Daj, nech vďaka týmto slovám zahalí môj hnev
tvoja milosrdná láskavosť a premení ho.
Nech tvoje slová zaženú môj strach,
naplnia moju prázdnotu,
rozjasnia moju temnotu a zohrejú chlad vo mne.
Pane Ježišu Kriste,
Ty sám chceš do mňa vstúpiť týmito slovami.
Chceš mi ukázať cestu k tichu,
v ktorom vo mne prebývaš
a ktoré naplníš svojim milosrdenstvom a teplom.
Daj, nech v tomto tichu pred tebou získam pokoj.
Daj, nech si môžem oddýchnuť na tvojom srdci tak,
ako Ján pri poslednej večeri.
Nech v tomto tichu nájdem domov,
pretože vo mne prebývaš ty, nevysloviteľné tajomstvo.
Prenikni ma svojim Duchom,
aby aj moja reč a moje skutky svedčili o tvojom Duchu,
aby som prestal nivočiť tvoju lásku na tomto svete
a aby som ťa stále intenzívnejšie vnímal.
Potom budeš tento svet v tvojom Duchu formovať
cezo mňa a prostredníctvom mnohých ľudí,
ktorí ťa vpustia do svojho srdca.
Amen.*

_____Anselm Grün OSB „Daruj mi široké srdce“ - modlitby

PREDVOLEBNÁ KAMPAŇ istý muž z vidieka sa v predvolebnej kampani uchádzal o miesto v parlamente. Jedného večera, keď bolo daždivé a sychravé počasie, ktosi zaklopal na dvere jeho domu. Pred dverami stál neznámy muž a bol celý premočený. „Potrebujem pomoc,“ povedal cudzinec. „Pokazilo sa mi auto. Stojí dolu na ceste a nemôžem ho naštartovať. Boli by ste ochotný pomôcť mi?“

„Samozrejme,“ povedal domáci pán.

Keď prišli k autu, jeho majiteľ si sadol za volant a otočil kľúčom. Auto bez problémov naštartovalo.

„Nerozumiem,“ povedal domáci pán. „Veď tomu autu nič nie je!“

Cudzinec sa usmial. „Viem. A viem aj to, že naša krajina potrebuje mať v parlamente dobrých ľudí,“ vysvetľoval. „Chcel som len vedieť, či ste láskavý človek a či vás môžem voliť. Teraz to už viem. Máte môj hlas.“

Keď som bol mladý, obdivoval som šikovných ľudí.

Teraz, keď som starý, obdivujem láskavých ľudí.

Abraham J. Heschel

Lectio divina

Boh prichádza, aby nás spasil

Lk 7,11-17

¹¹Hneď nato odišiel do mesta, ktoré sa nazývalo Naim. Šli s ním jeho učenci a veľký zástup ľudí. ¹²Keď sa priblížil k mestskej bráne, práve vynášali mŕtveho. Bol to jediný syn matky, ktorá bola vdova. Spreádzal ju početný zástup ľudí z mesta. ¹³Keď ju Pán uzrel, prišlo mu jej ľúto. I povedal jej: Neplač! ¹⁴Potom pristúpil k máram a dotkol sa ich. Nosiči zastali a on povedal: Mládenec, hovorím ti, vstaň! ¹⁵Mŕtvy sa posadil a začal hovoriť. Ježiš ho odovzdal matke. ¹⁶Všetkých sa zmocnil strach. Oslavovali Boha: Veľký prorok povstal medzi nami a Boh navštívil svoj ľud. ¹⁷Táto zvesť sa o ňom rozniesla po celom Judsku a okolí.

Ďalšie čítania: 1 Krľ 17,17-24; Ž 30,2.4-6.11-13; Ga 1,11-19

1 ČÍTANIE:

Predstavme si situáciu v malom meste neďaleko Nazaretu. Veľký zástup, bedákajúce ženy a prechádzajúci pohrebný sprievod. Ústrednou trúchliacou osobou je staršia žena.

Táto biedna žena už stratila svojho manžela. Teraz umrelo jej jediné dieťa a celá jej budúcnosť zomrela s ním. Je ponechaná sama na seba a nemá nikoho, kto by jej mohol zabezpečiť najzákladnejšie potreby. Jej smútok

je naplnený bolesťou.

Ježiš sa pridáva k smútočnému sprievodu. Nikto ho neprosil, aby zasiahol, konať ho núti súcitiť. Dotýka sa provizórnej truhly, pravdepodobne len dosky použitej na odnos mŕtveho tela na pohreb.

Týmto malým skutkom sa Ježiš stal nečistým, čo pravdepodobne zhromaždených naľakalo a sprievod sa zastavil. Ježiš prikazuje mŕtvemu telu, aby vstalo. Mladý muž sa posadí a začne hovoriť! Ježiš ho vrátil jeho matke. Lukáš opakuje presne tú istú vetu z 1Krľ 17,23, kde sa opisuje zázračné vzkriesenie ďalšieho syna vdovy - tentokrát Eliášom.

Ľudia nevedia, na koho sa majú pozrieť skôr - na muža vzkrieseného k životu, na jeho prešľastnú matku, alebo na Ježiša, ktorý priamo pred ich očami zopakoval zázrak, vykonaný jedným z najväčších prorokov, Eliášom.

V tej chvíli zachváti sprievod bázeň i chvála. Ľudia opakujú slová Zachariášovho proroctva o Mesiášovi (Lk 1,68): „Požehnaný Pán, Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud...“

Keď sa na túto udalosť pozeráme v kontexte, má ešte ďalší význam. Čítajme verše pred ňou a po nej v Lk 7. Tento zázrak nasleduje priamo po uzdravení sluhu rímskeho dôstojníka, keď bol Ježiš ohromený nad dôstojníkovou veľkou vierou. Ježiš dokazuje svoju moc nad chorobou a sluha je vyliečený.

Vo veršoch po dnešnom evanjeliom čítaní prichádzajú dvaja učenci Jána Krstiteľa. Boli poslaní Jánom, aby sa opýtali Ježiša, či on je dlho očakávaným Mesiášom. Ježiš im jednoducho odpovedá, aby oznámili to, čo sa deje - ľudia sú uzdravení, mŕtvi vstávajú a káže sa evanjelium. Ježiš vedel, že Ján to bude spájať s proroctvami o Mesiášovi, ktoré on napíňa, ako sa o tom píše v Iz 35,5.

2 MEDITÁCIA:

• Predstavme si, že sme jedným zo smútiacich, jedným zo svedkov zázraku, akého sa zvyčajne môžeme zúčastniť len raz za život. Ako by sme zmýšľali o Ježišovi po tom, čo by sme videli tento zázrak?

• Vo veršoch, ktoré predchádzajú týmto, rímsky hodnostár vyzdvihuje Ježišovu moc nad chorobou. Tento zázrak dokazuje, že Ježiš má moc nad smrťou. Prečo je to také dôležité?

3 MODLITBA:

Vdova nežiadala, aby jej Ježiš pomohol, on sa sám rozhodol zasiahnuť. Spomeňme si na situácie, kedy Ježiš zasiahol v našom živote a pomohol nám. V tichosti vyjadríme svoju vďaku a chváľme Boha.

Žalmista podáva svoje svedectvo v Ž 30. Nech tieto slová napíňajú naše modlitby.

4 KONTEMPLÁCIA:

V Ga 1,11-19 čítame o tom, ako Boh zjavil Ježiša Pavlovi, aby mohol kázať Dobrú zvesť. Porozmýšľajme, ako Boh zjavil Ježiša nám a ako by sme sa mohli podeliť o vieru s ostatnými.

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku